

Landskap: *Blekinge* Upptecknat av: *Tove Viljeblad*
 Härad: *Vister* Adress: _____
 Socken: *Tjebknekt* Berättat av: *Ola Persson*
 Uppteckningsår: *1925* Född år _____ i *Käraboda*

Uppteckningen rör _____

- En som kavat.* 1.
- Mani skydda mej öls mot trols* 3.
- Pekonsägen "Hä Bengta"* 4.
- Släktägen Kankon var trollaktig* 6.
- Mania från öra.* 8.

Opfötr. av Sun Lijvildes

-1825-

offic Ola Swenson

i Karolase, Karolanda

Myndighet Peltise.

År 1825.

Ämnäbningas:

En annan bok, som
mycket om Ola Swenson
skriftsätta.

(9 sid.)

Man kan se de senaste åren, så som de ha varit
och står under en öfverbyggnad, så som de ha varit
något mindre till komman men ha varit och som
de har.

Man de senaste åren och som de ha varit
och står under en öfverbyggnad, så som de ha varit
något mindre till komman men ha varit och som
de har.
— Det som har varit och som de ha varit
och står under en öfverbyggnad, så som de ha varit
något mindre till komman men ha varit och som
de har.

Hunden, mår de kände de gamla kyrkorna,
 som jag ska redan två dagar, som de hade varit,
 Det var också förstås som inte skulle det?

Produktionen av: *aktiva* 1895

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

3
3

Oppt. av *San Vigiers*

Ömtyckningar:

efter *Ola Swenson*

i *Kaiserska. Akademi*

-1925-

När de skulle häns anmjölta till någon,
så skulle de höra mer nogt om det alla de
måga rättern, så inga skulle kunna stå
mjölta. — Det var så, men för dessa
satt till mjölta för andra.

71a Bungs 1825

4

Opppt. av Sun Lijelle

Emmærlingene:

ofte Ola Swenson

" " Ola Bungs " "

i Kærløds. Plektinge

~~Waldemar, stift~~
Svein.
(6 sid)

— 1915 —

Det er en kæng handle a' om The Bungs 425 -
 kotte. Men man fæll i sin stand og kan thi
 Jæveler om færdelike. De the the Antast
 med a handle. The Ante Am Deen. Det er
 fite pi. De leude et vandenlyt kin. Men syg,
 og Men kængste her med a deebaren. Handle
 Bolen. De færdelike om man, og det sigt kin.
 The syg manste lfta deude her færdelike som
 og med paa thi toer med arveid, færdelike de
 deude thi ennan a, her m' kængst man. The de
 ene, Men kængst handle, færdelike the pi's kin. The
 Det kængst jette de anden, og Men syg. The pi'
 men det a handle, og Men sygde røken. Men skitake

ett spöket om dag. Det var en plundrare, som var en
dög'it. Han gick senast till kyran. Så kom de dit.

Det var kända Ole Håkonsen, stolarare i kyran, och
Jens-Ola, som var kvar till den, som Dongsjö var
färd med. Ole sa: "Va ä det här näst du har stå
se di kanna?" - "Ja ä mjölk" sa han. "Det ä
mit riste röstn ästigt med det här", sa han och lät
singen i ~~kyrkan~~ sängkyltjänan. De kände han
flundranden i kistan. Så kom det spöket, och det
kom färdigt till samma en torsdag. För samma
han som var ett, och de kände flundranden i kanna
orkad, Han kom känd till färdtjänan.
Han berättade om i kistan. De blev han orke
färdigt. De kände flundranden i kanna och
kanna. Ole han rekade. Det var sig's ordlyd
sin stängdöden. För de berättade i kanna, och han
kom till det i kanna och kanna. De blev
kanna och han för med Vikaljungar med
Lindasborg och kanna.

Skript. av Sae Lijdellet

Ämnesbeteckning:

officiell Ola Swenson

i Kaelkoda, Blekinge

-1125-

Hantern i Jabelkult var relikviti. Han
bedekte tyvärr i nörger. He det var smög uttra,
om kuelakt it tnan. Trax var det. De lante
den Hantern tyvärraktare. Han mytade den
tu rit arto.

Sone kette Harsel. Han or Erik var kuden. De
kulle koda i Jabelkult. Da a klan fald. Ha
var om tu Harsel.

Harsel var i kysten om malle, at drängen fad
tag i ksten bearna koda. Han ut or spränge fm
ksten. Ha kan ten ten, om kuden furet med
magneten. Fi det ga rit i kst ut man
Falkets pane. Ha kan ritte my, at ha kete
a runde kappan furt med kufu at den malle
han ut över a Turps. "Hod om om det." as

han. Di^o fird angrethans jons. Sa maatte han bost
 hon. Han koste de ens jiddelelen an mestkantskyrkan.
 En jiddelel jam i Trauals. Den kost rikskyrkan
 Lars Mattson i Trauals. Va de and. Jiddelelans
 bonn, mest hi iite. De han redan blint avledde.
 De stulle jonske kunnas om den eller pante den. Det va
 konstituerat, som rike bli an t med den. Di^o maktade
 de fast den i a fird kopsaleis an ette i Lund
 konkyrtas med a jinnages serten mat kvin. Da jinn
 den an.

Det va a beering, som var rade an klar red at
 stasid. Han togste an stearn an tog de med sig,
 hi han rike makte de kunnas. He om manson, var
 han maktade om stearn it an kost rikt ricta,
 atel her' da' i^o Traupan med stearn i kanten. Or
 denne ringensten kunnas. Han som om richte iite,
 at han atel da'. Det var rait, at de kan ken
 med stearn rign, in kan. Di^o maktade her an munnat
 hon rign.

De jonskte rjise man hi bost med. For de
 kost rit mase jam iu beering. He de fird
 aut han kunnat.

Oppt. av

efter

Gunnarbjörnsdotter

Han varde opp a kvinna i Vestergården. Det var
a Aammaniska, som hade varit på iids med en
kvinna i Helsingfors. Kvinnan sa: "Du ska
ha skaffat, om du inte bli född på iids". Han
dog. Då begynte Aammaniska tjura med iids te-
kiles. Hon begynte tänka på de som hade varit
tänkta, att om hon fick bli kvinna igen, så skulle
hon bli född. Då såg hon till Huset som hade been
man opp de iids. Det gjorde hon. Alla var på
Aammaniska fästne henne, så gick hon fram a iids
hon tankes att opställa i henne om sa: "Tänkt,
du a på iids, så du kan gåns till iids a".
För de andra skett fästne inte Huset men henne
igen i Huset. De fick kolla på iids. Han

kan en marake sin home. ~~han~~ Han det
man mag inte ned de andre saken. — Det ha helst
jo mi til. For jo minn til en med hammarsten.

Som Magnus kunde sekas a del det an-
ken. Mote ha rattkepp med a annan ngynt hande
an ha Faste ot ha hote tungt kan, sa hande ha
lyfte over pit kan jo handas maga, sa det sytt
jo inte. Sidt lytt pade, a hande spel i furi
lyften, an det fide lita kan. Det hade ha a lita
sikke, som sidt mude an lita det sytt. — Ha kunde
i Langsjovæde i Kromskens kan.